Furia pătimașă a sufletelor oarbe

On Mai 12, 2014

Verifică-ți trăsăturile de caracter, intrând în interacțiune cu ceea ce este dincolo de propria ta aparență.

Copilul se opri în dreptul tufișului, fără să-l vadă pe Jean Valjean. O monedă de 40 de gologani îi scăpă jos și se rostogoli spre mărăcini, până la Jean Valjean, care puse imediat piciorul pe ea.

- Domnule, spus micuțul savoiard, cu acea încredere a copilăriei care e făcută din neștiință și nevinovăție, dați-mi banul.

Jean Valjean, obosit, furios, ridicându-se dintr-o dată în picioare, cu talpa tot pe monedă, deveni aproape amenințător: "Şterge-o de aici, băiete ! "

După câteva clipe, copilul pieri, alergând cât îl țineau puterile, fără a îndrăzni să se uite înapoi sau să scoată vreun țipăt.

În jurul lui Jean Valjean se lăsă umbră. Nu mâncase toată ziua. Își trase mai bine șapca pe ochi, căută în neștire să-și încheie haina, făcu un pas și se aplecă să-și ridice bățul. Şi în clipa aceea zări moneda de 40 de gologani pe care piciorul lui o înfundase în pământ și care sclipea printre pietre. Simți ca o zguduitură electrică: "Ce este asta?", spuse el printre dinți.

*S-o spunem simplu: nu el furase, nu omul, ci animalul care, din obicei și din instinct, își pusese piciorul prostește pe banul acela, în timp ce inteligența i se zbătea în noianul atâtor obsesii, noi și nemaiauzite. Când inteligența i se trezi și-și dădu seama de fapta animalului, Jean Valjean se dădu înapoi cu spaimă și scoase un strigăt de groază: "Vai, ce-am făcut? Sunt un ticălos ! " **

Leadership: Îți formezi caracterul prin prisma unui "bine" care face rău, sau a unui "rău" care face bine?

Din punct de vedere al modului în care percepi și îți gestionezi propria ființă, acționând acea forță a sufletului care conform realității experimentate o determină să se manifeste tot mai accentuat, nu poți evita apariția unui sistem de reglare automată cu totul nou. Cu noi forme de protest, dar și cu noi valori. Şi, evident, cu noi structuri de reprezentare și funcționare, cu legi noi, solide, simple, clare și aspre. Care fac ca viața să pară un munte greu de urcat, sau un fluviu care trece munții.

Leadershipul capătă, în acest caz, o nouă suprastructură simbolică, respectiv o autenticitate de ordin secund, prin aceea că nu mai poate indica raportul dintre autoritate, influență și impact, datorită constrângerilor de ordin moral și valoric.

Leadershipul devine o incertitudine de ordin practic, o trecere de la lumea materială, la cea spirituală, depinzând de o situație pe două dimensiuni temporale – trecutul și prezentul – care pot facilita viitorul interacțiunii tale cu ceea ce e dincolo de tine. Mai exact, cu experiența unui „bine" care face rău, sau a unui „rău" care face bine. În termeni simbolici, cele două extreme sunt reprezentate de "Omul" și "Animalul".

Micuțul Gervais, copilul care și-a pierdut moneda, i-a făcut indirect un bine lui Jean Valjean, ajutându-l să conștientizeze latura lui întunecată. Iar lui Jean Valjean, căruia i-a rămas întipărită imaginea omului rău care era, nu i-a mai rămas decât să se reabiliteze, făcând numai fapte bune.

Leadership: Iei în vedere posibilitatea de a te pierde într-un personaj străin atunci când existența ta se pierde în deznodământul unei situații care se distinge prin imposibilitatea de a o înțelege?

Adevăratul chip de bătălie care ridică sau coboară leadershipul, iată-l. E acest loc de întâlnire, provocatori și puternic, dintre ceea ce ești capabil să devii, creând un vid ce trebuie "umplut" printr-un efort de înțelegere a ceea ce ești, prin prisma felului în care reacționezi la ceea ce ți se întâmplă. Şi ceea ce ai devenit de fapt în urma felului în care ai gestionat "criza" de personalitate pe care ai traversat-o.

Cu cât discrepanța dintre Eul emoțional (individualizat deseori prin manifestările tale exterioare) și conștiința Eului (ce se exprimă prin discursul verbal interior, dând naștere contrariilor care îți permit să gândești) este mai mare, cu atât gradul tău de maturitate este mai mic. Nu degeaba sfătuia deseori Anthony Silard, președinte al The Center for Social Leadership: *" Concentrează-te numai asupra ingredientelor proprii de foarte bună calitate, care te fac să fii unic, dinamic și demn de a fi iubit. "*

Important pentru a-ți dezvolta leadershipul în situații în care simți că pierzi controlul, nu este posibilitatea de a te pierde într-un personaj străin, care te intrigă și te subjugă totodată, dând ascultare acelor gânduri de înaltă vibrație care îți cauzează emoții negative. Ci să contribui la diminuarea acelor aspecte ce țin de viață, care, în confruntarea cu tine însuți, îți pot aduce valoare.

Nu poți întotdeauna schimba ceea ce-ai făcut, nu poți întotdeauna să "pansezi" remușcările cu optimism și binedispunere. Dar poți încerca să umanizezi "animalul" în care simți că te-ai transformat.

Caracterul care îți limitează leadershipul este constatarea pe care o faci cu privire la personalitatea ta într-un context în care profesia, activitatea sau misiunea ta înregistrează costuri majore la nivel de imagine.

Furia pătimașă a sufletelor oarbe vizează acea modalitate de evoluție spre bine și foarte bine, pe o traiectorie ascendentă, neumbrită de trufie, patimi și violență.

* Notă: Victor Hugo - *Mizerabilii.*

Source: https://neculaifantanaru.com/furia-patimasa-a-sufletelor-oarbe.html